

תת"ע 5436/07/13 - מדינת ישראל נגד יורצ'וק ולרי

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5436-07-13 מדינת ישראל נ' יורצ'וק ולרי
תיק חיצוני: 11210100381

בפני	כבוד השופטת כרמית פאר גינת
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	יורצ'וק ולרי

החלטה

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשיכרות (ביום 1.3.13), זאת (בין היתר) תוך הסתמכות על תוצאות בדיקת אוויר נשוף שנערכו לו, בו הודגמה (על פי כתב האישום) כמות אלקוהול של 675 מיקרוגרם לליטר אוויר נשוף.
2. ביום 22.3.16, לאחר סיום פרשת התביעה, טען הנאשם כי אין להשיב על האשמה. לטעמו של הנאשם לא ניתן להוכיח את תקינות תעודת הבלון, אלא רק בחקירה של מי שערך את התעודה (עמ' 11 לפרוטוקול, שורות 24-25). לדבריו משהוצגה כפירה "באי תקינות המדידה, אי תקינות המכשיר ואי תקינות תהליכי תחזוקה" (שם, שורות 2-3), על המאשימה היה לספק הוכחה פוזיטיבית לתקינות, ומשלא עשתה כן, "התוצאה המתחייבת היא זיכוי" (שם, שורות 11-12).
3. אכן, בישיבת ההקראה (מיום 8.2.15) כפר הנאשם (בין היתר) "במיומנות המפעיל בתקינות מכשיר הנשיפה ובתוכן בלוני הכיול".
4. כשלעצמי, אקדים ואומר: אכן, קיימים כללים המתייחסים להגשה של תעודת עובד ציבור (ת/12) או להגשה של "תעודת בלון" (ת/13). גם נכון הוא כי באופן דיוני עומדת לנאשם הזכות לבקש לחקור את עורכי המסמכים בבית המשפט.
5. עם זאת, לא ניתן שלא להתרשם כי טענות מסוג זה מועלות מטעמים טכניים. מתוך ידיעה כי במרבית המקרים העלות הכספית של השלמת הכללים הדיוניים, מנקודת מבטה של המאשימה, גדולה יתר על המידה,

יחסית למהותה של העבירה המיוחסת לנאשם.

6. כפי שציין בא-כוחו של הנאשם בטיעוניו, המסמכים הנוגעים לתעודת הבלון לא נערכים בארץ, ועל כן השגת הנתונים - לרבות אפשרות של זימון עדים - המבוקשים כיום על ידי בא-כוחו של הנאשם מחייבת את המאשימה להוצאות כספיות ניכרות. הנאשם מניח, מן הסתם, כי המאשימה לא תוציא הוצאות אלה על מנת להוכיח את אשמתו של הנאשם, ועל כן הוא מקפיד על קיום הכללים הפרוצדוראליים.
7. ושוב, זוהי זכות דיונית של הנאשם, אשר אין לקפח אותה. עם זאת, כאשר היא נעשית ללא הנמקה המראה מה הסיבות שבשולן סבור הנאשם כי קיים כשל במכשיר הבדיקה (או בבלון), אני סבורה כי ראוי היה לקבוע כלל אשר יאזן את זכותו של הנאשם אל מול עוצמת טענותיו.
8. נניח, לשם הדוגמא, כי נאשם מודה כי שתרם טרם הנהיגה, ובדיקת המאפיינים הנערכת לו אינה תקינה. במצב דברים זה, עוצמת הטענה שלו כי קיים כשל במכשיר הבדיקה - לפחות בשלב הראשוני, לכאורי - שונה מאשר נאשם הטוען כי כלל לא שתרם טרם הנהיגה, ותוצאות בדיקת המאפיינים שלו היו תקינות.
9. לטעמי, ראוי לקבוע נקודת איזון המאפשרת (מצד אחד) לנאשם לעמוד על מלוא זכויותיו הדיוניות. אך מצד שני מאפשרת למנוע העלאה של הטענות הדיוניות רק על מנת לנצל את העובדה כי המאשימה לא תישא בעלויות הנובעות משמירה על הכללים הדיוניים, לאור מהותה של העבירה.
10. נקודת איזון שכזו יכולה להיות בדרך של חיוב הנאשם בהפקדה כספית נכבדה בקופת בית המשפט. כך, למשל, מי שמבקש שיוצגו מסמכים הנערכים בחו"ל, או יובאו עדים מחו"ל, יהיה צריך להפקיד הפקדה כספית מתאימה בקופת בית המשפט. אם יתברר כי לא היה בסיס מהותי לזימון העדים או המסמכים יתכן וכספים אלה יחולטו לשם תשלום ההוצאות.
11. אך שאלה זו של נקודת איזון אינה נדרשת להכרעה במקרה שבפני.
12. כאשר אנו בודקים את סילוק כתב האישום בטרם סיומו של ההליך, קרי בשלב שבו לא נשמעה פרשת ההגנה, יש לבחון לא את שאלת המשקל של הראיות שבפני בית המשפט, אלא האם הוצגו ראיות היכולות לבסס הרשעה של הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.
13. הרשעה של נאשם בעבירה של נהיגה בשיכרות יכולה להיעשות גם על יסוד נתונים שאינם בדיקת האוויר הנשוף. אף אם אניח, לצרכי הדיון, כי לא הוצגו ראיות המאפשרות הסתמכות על תוצאות בדיקת האוויר הנשוף, הרי שהוצגו בפני בית המשפט ראיות אחרות מהן יכולה לעלות, אולי, מסקנה כי הנאשם נהג בשיכרות.

14. כך, למשל, הוצגו תוצאות של בדיקת מאפיינים ותיאור השתלשלות העניינים בעת עיכובו של הנאשם לבדיקה (למשל, ת/2 - ת/4). אף הוצגו ראיות לדברים שאמר הנאשם, כאשר נשאל אם שיה טרם שנהג.

15. יתכן, כי בסופו של יום העובדה כי "הנאשם הודה בפני השוטרים כי שיה כבירה וחצי עובר לנהיגתו" (עמ' 11 לפרוטוקול, שורות 16-17) לא תספיק להרשעתו של הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, כפי שיתכן כי העובדה כי "הנאשם כשל במבחני הביצוע ואין כל הסבר מדוע לא צלח באותם מבחנים" (שם, שורה 20) לא תאפשר את הרשעתו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

16. עם זאת, בשלב הנוכחי, הראיות שהוצגו, כאמור לעיל, עשויות לבסס הרשעה של הנאשם (בין בעבירה של נהיגה בשיכרות ובין בעבירה שעוצמתה פחותה יותר). במצב דברים זה דין טענתו של הנאשם להידחות, אף מבלי להידרש, בשלב הנוכחי, להכרעה בשאלה אם הובאו ראיות מספיקות לביסוס תוצאותיה של בדיקת האוויר הנשוף שנערכה לנאשם.

17. לאור אלה, אני דוחה את טענתו של הנאשם כי לא מוטלת עליו חובה להשיב לאשמה.

18. נקבע להמשך שמיעת ראיות לתאריך 28.06.2016 שעה 14:00.

ניתנה היום, י"ז תשע"ו, 25 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.